

САДРЖАЈ

Увод.....	2
1. Укратко о видео подсистему.....	3
1.1. Интегрисане графичке картице.....	4
1.2. Не интегрисане графичке картице.....	4
2. Задатак графичке картице.....	6
3. Делови графичке картице.....	7
4. Инсталирање графичких картица.....	9
5. Инсталирање потребног софтвера.....	9
5.1. Driver.....	9
5.2. Инсталација driver-а.....	10
5.3. Инсталација driver-а за nVIDIA GeForce 2MX.....	10
6. Упоредба ATI Radeon и nVIDIA GeForce графичке картице.....	11
6.1. nVIDIA GeForce 9500 GT – Gigabyte 9500 GT DDR 3 512MB.....	12
6.2. ATI Radeon HD 4670 – Gigabyte HD 4670 & ASUS EAH4670 HDMI.....	13
6.3. Резултати тестова.....	16
6.4. Закључак.....	18
7. Систематизација графичких картица присутних на мрежи.....	19
7.1. Графичке картице средње класе.....	19
7.2. Графичке картице високе класе.....	19
7.3. Ultra performance графичке картице.....	20
8. Закључак.....	21
Литература.....	22

Увод

Графичка картица позната је још и под називом графички адаптер или видео картица. Што се тиче терминологије, у прошлости се много више користио термин „display adapter“ и углавном се односи на приказ алфанумеричких знакова, без графичких елемената, који се срећу данас код савремених РС рачунара.

Графичка картица је одговорна за графичку преставу обрађиваних података, а монитор је сам по себи неупотребљив без графичке картице. Квалитет добијене слике на екрану зависи од квалитета графичке картице и монитора. Данас постоје велики захтеви по питању квалитета графичке картице, пре свега, због мултимедијалних садржаја и видео игрица. Уколико се ради о канцеларијском рачунару тада захтеви за графику и нису велики у односу на кућни рачунар, где су потребе за графиком много веће. За приказ 3D објекта на графичкој картици постоји посебан тзв. 3D чип или акцелаторски чип од чега потиче назив графички акцелератор, који садржи велики број тродимензионалних функција, који служе за правилан приказ 3D објекта у игрицама и сл.

Свака данашња графичка картица садржи сопствену меморију, у варијантама са SDRAM-ом или DDR-ом. Данас у највећој мери преовлађују картице DDR SDRAM меморијом, који обично имају капацитет 64 MB, 128 MB, 256 MB итд.

Постоје и интегрисане графичке картице код којих се графички чип налази интегрисан на матичној плочи. Интегрисане картице користе меморијске ресурсе са матичне плоче и слабијих су перформанси у односу на неинтегрисане графичке картице. Наиме, када се купи картица које је неинтегрисана она има своју радну меморију, док код интегрисаних графичких картица та меморија не постоји па се за потребе графичког чипа користи радна меморија рачунара. Друга мана је то, што је надоградња овакве интегрисане картице немогућа, у смислу да захтева мењање комплетне матичне плоче, док се картица која није интегрисана једноставно може извадити и заменити новом.

Слотови који користе данашње графичке картице су углавном AGP слотови јер су тренутно најбржи, док су раније у употреби били и PCI слотови. Још једна особина новијих графичких картица је да имају кулер на свом чипу ради бољег хлађења.

Такође, данас је могуће купити картице са или без TV излаза, који омогућава пренос слике и на TV пријемнику. Нова технолошка решења доносе нови начин повезивања графичких картица преко бржег PCI express интерфејса

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com